

delagtigste Steder. Paa Maskinen findes endelig to Klemkræver til Befæstelse af Ledningstraadene.

Den i Ankerets Sektioner inducerede Strøm føres igjennem Kontaktens Kobberstrimler til den ene Kost, som staaer i ledende Forbindelse med Traadbeviklingerne paa de faste Elektromagneter, hvorfra Strømmen føres ud i Ledningen og derfra tilbage til den anden Kost, som gennem Ankerets Sektioner staaer i ledende Forbindelse med førstnævnte Kost.

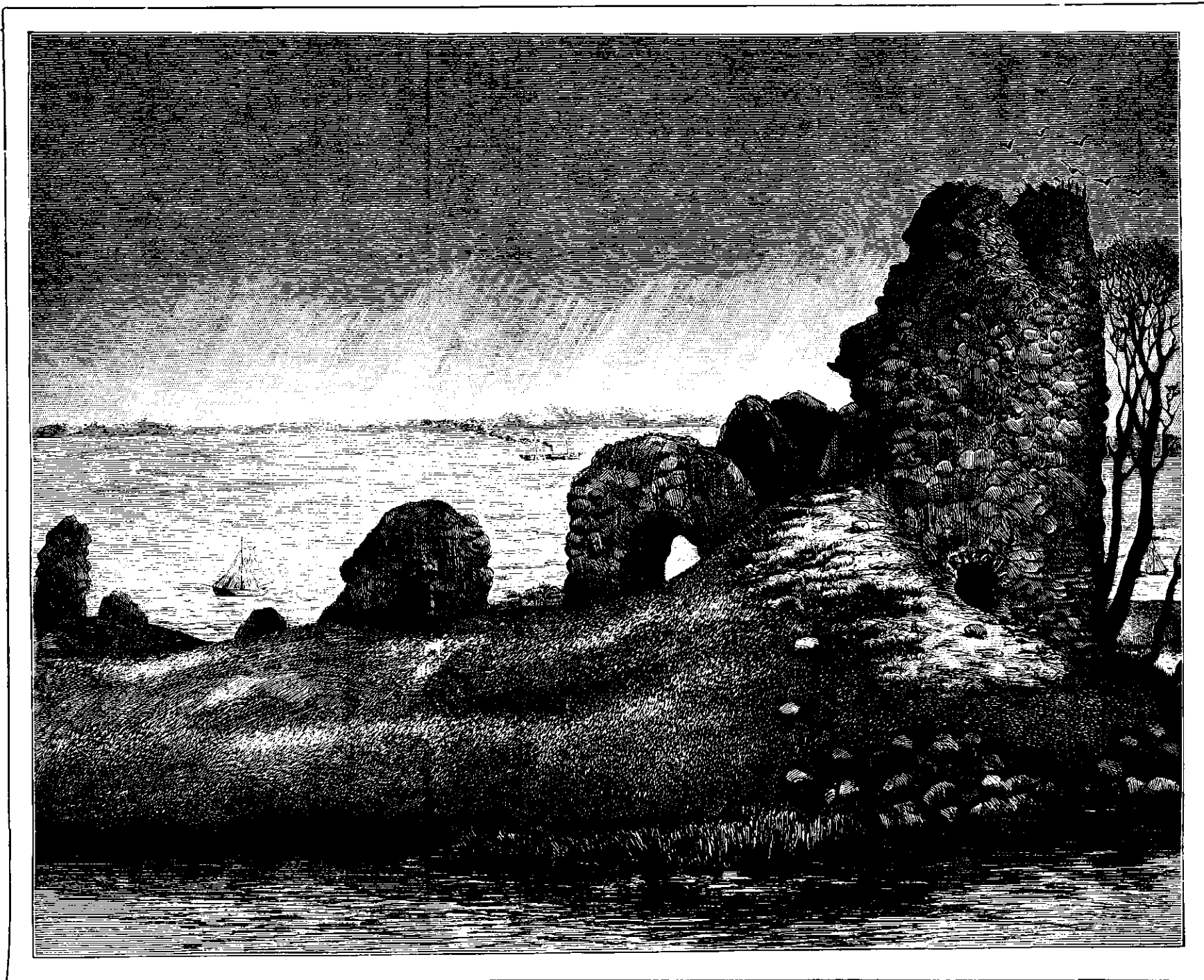
Fordelene ved denne nye Maskine i Sammenligning med andre af samme Art skulde navnlig være Anordningen og Beskaffenheden af de faste Elektromagneter og af det roterende Anker samt de Foranstaltninger, som ere trufne til Afledning af den ved Maskinens Virksomhed udviklede Varme. Henimod Slutningen af den i 1881 afholdte internationale elektriske Udstilling i Paris, ved hvilken Juryen tilkjendte Maskinen Guldmedaillen, prøvedes den tilligemed flere af de betydeligere Maskiner paa Udstillingen af en Kommission under Forsæde af den bekendte Videnskabsmand Tresca. Prøven, ved hvilken der med stor Omhyggelighed maalttes saavel den udviklede

Engelsborg Ruin ved Nakskov.

Naar man fra Bæltet mellem Langeland og Lolland styrer imod Øst ad Nakskov til, befinder man sig pludselig i en henrivende Øgaard. Bølgerne stille af, og den skarpe Søvind gaaer over i en mild Landluftning, thi »Sønderlandet« omfavner med sin milelange Arm hele det lille Arkipelag og bøjer sin kraftige Albue som et Værn mod Østersøens Belger. Dampere plasker forsigtig i store Bøjninger gennem det afmærkede Løb, der uregelmæssig slynger sig imellem Øerne ind til Kjøbstaden, som med sin Kirke, sine røde Tage og sine Dampskorstene aabenbarer sig dybest inde i Fjorden.

Midt inde i Øgruppen fører Løbet ganske nær forbi en lille Ø, »Slotøen« kaldet, der gjør sig bemærket blandt Omgivelserne ved en malerisk Ruin, hvis Kampestenmure, overgroede med gulgrønt Mos, skarpt tegner sine sønderrevne Omrids mod den lyse Søflade og Baggrundens fjerne, taagede Landskab. Det er Ruinen af Engelsborg Slot. Oprindeligt bestod

en af Øerne, der laa midt i Fjordens Gab, opført en Borg, hvis Tomt endnu tydelig sees ved Strandbredden. Den kaldtes »Ravnsborg«, efter Sagnet fordi den var saa ubestigelig, at kun en flyvende Ravn kunde finde Adgang til den. Nogle mene, at det var Valdemar den Første, der byggede denne Borg, medens Andre antage, at den stammer fra Midten af det 14. Aarhundrede, da Grev Johan af Holsten havde Lolland i Pant, men vist er det, at Borgen var et kongeligt Len, som Gejstligheden forgjæves pønsede paa at tilegne sig. Efterhaanden grundede den lille Fjord imidlertid op, dels ved Tilsligning og dels ved Opfyldning med de fra Bankerne nedskyllede Jordmasser, og da Fartøjerne, der nu skulde medføre Skyts for at forsvare sig, bleve mere dybgaaende, blev den usejlbare. Derved blev Ravnsborg overflødig. Den blev forladt, gik i Forfald og stod snart som en brøstfældig Ruin. Imidlertid var Nakskov fra en ubetydelig Fiskerby voxet til at blive en nærsom Kjøbstad, hvis Velstand nok kunde friste Hanseaterne. Efter at Fjendtlighederne med Lybækkerne 1508 vare udbrudte, saa man kunde vente Allehaande, fik Kong

Ruiner af Engelsborg ved Nakskov. Tegnet af V. Tilly.

Lysstyrke som den forbrugte Kraft — denne angives af Konstruktøren til 1 Hests Kraft for godt 2000 Normallys i en Buelampe — skal have givet særdeles gunstige Resultater for den danske Maskine, men disse kunne først ventes offentliggjorte om nogen Tid.

I disse Dage har man haft Lejlighed til at se Maskinen i Virksomhed i Kjøbenhavn, idet to Exemplarer forsøgsvis have været opstillede i Gasmester Dahls Villa i Lykkesholms Allee, hvor den ene drev 38 Glødelamper efter Swans og Maxims Systemer, den anden en Jaspars Buelampe. Som Drivkraft benyttedes en 8 Hestes Dampmaskine. Dette Anlæg var godt skikket til at vise Fordelene ved den elektriske Belysning og Letheden, hvormed den lader sig anvende. Særlig skal fremhæves det i Spisestuen trufne Arrangement — see Side 211 — hvor en Jaspars Regulator var ophængt i en Lygte, saa at selve Lyscentret skjultes for Øjet, medens Straalerne kastedes op imod en over Lygten anbragt Skjærm, som sendte dem ud i Lokalet, hvis Mørke de forvandlede til den klarste Dag.

Bygningen af et cirkelrundt Taarn med to Rækker Skydehuller og Vinduesluger foroven, samt en af Kampesten muret dækket Gang, der i divergerende Bredde med Skydehuller paa Siderne førte fra Taarnets Indgang over de dobbelte Grave, der omgav det Hele, ned til »Kaasen« eller Landingsstedet ved Strandbredden. Nu er det Meste af den dækkede Gang — som Tegningen viser — styrtet sammen tilligemed Halvdelen af Taarnet, de nedstyrtede Brokker have fyldt Taarnkjælderen, og i den Stenbunke, der har dannet sig højt op over Taarnets Fod, er et Par vilde Æbletræer skudt op, beskyttede mod Vestenvinden af Taarnruinen, medens kun nogle smaa Rørhuller minde om de dybe Grave.

Paa Lollands Nordkyst, imellem Birket Kirke og Landsbyen Heininge, trængte sig i fordums Tid en nu ganske udtørret Fjord fra Fejesund ind i Landet. Den var opfyldt med Øer og Næs, der alle havde høje og stejle Bredder, og derfor var den et ypperligt Tilflugtssted for de Vikinger og Strandhugstmænd, der paa Røvermaneer gjæstede det fede Lolland. For at beskytte Landet mod slige Gjæster, blev der paa

Hans den Tanke, at opføre en Borg paa Slotøen til Forsvar for Indløbet til Nakskov og altsaa ogsaa for selve Byen. Materialerne lod han hente fra Ravnsborg, som ved denne Lejlighed blev afbrudt, og i Aaret 1510 stod Engelsborg, som nu ligger i Ruiner, færdig som en stærk og solid Bygning. Der var heller ingen Tid at spille, thi i August Maaned samme Aar viste den forenede svensk-lybske Flaade sig truende udenfor Nakskov Fjord. Paa Engelsborg var Alt i Orden. Over det smalle Løb var spændt Kjæder og Trosser, hinsides Løbet fastgjorte til forankrede Bøjer. De vare bestemte til at ophale Fjendens klinkbyggede Fartøjer saalænge, indtil de i Borgen anbragte Kartover og Slinger med tilstrækkelig Virkning kunde udspyre deres ødelæggende Kloder og Stenkugler over dem. Men man havde gjort Regning uden Vært thi istedetfor at følge det alfare Løb, stævnede Fjenderne ved Nattetid ind igjennem et andet, som de snilde Lybækkere kjendte. Det førte dem langt udenfor Engelsborgs Skudvidde, forbi Albuen, Langø og Kaareholm ind til Nakskov, som man bemægtigede sig og udplyndrede.